

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 216/2532

นาย หนูฉ่าง อุไรพันธ์ กับพวก.นาง เย็น อาภรณ์ กับพวก.

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ขยายระยะเวลาการวางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาให้โจทก์ เป็นคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งรับหรือไม่รับฎีกา เมื่อจำเลยไม่เห็นด้วย ก็ชอบที่จะคัดค้านต่อ ศาลฎีกาได้ การที่โจทก์ยื่นคำขอขยายระยะเวลาการวางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาโดย ทำเป็นคำแถลง มีใช้การขอขยายระยะเวลาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓ ซึ่ง เป็นเรื่องที่จะทำได้เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษ โจทก์มีความประสงค์เพียงว่า ขอให้ศาลชั้นต้นใช้ อำนาจทั่วไปที่มีอยู่กำหนดเวลาชำระค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาให้ใหม่ และศาลชั้นต้นก็ได้ กำหนดเวลาให้โจทก์ได้มีโอกาสวางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาได้ ต่อมาโจทก์ได้ วางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาจนครบภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว คำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาการวางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาและสั่งรับฎีกาของโจทก์ภายหลังที่โจทก์วางเงินค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาครบถ้วนภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วย วิธีพิจารณา ในขณะจำเลยที่ ๒ โอนขายกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทเฉพาะ ส่วนของจำเลยที่ ๒ ให้แก่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ๒๕๑๗ ยังมีผลใช้ บังคับอยู่ โจทก์ทั้งสี่ซึ่ง เป็นผู้เช่าที่ดินพิพาทเฉพาะ ส่วนของจำเลยที่ ๒ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แม้ต่อมาพระราชบัญญัตินี้ได้ถูก ยกเลิกโดย มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเช่า ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมพ.ศ. ๒๕๒๔ ก็ไม่ลบล้างสิทธิของโจทก์ที่มีอยู่ก่อน เมื่อจำเลยที่ ๒ โอนขายที่ดินพิพาทเฉพาะ ส่วนของตน ให้แก่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ โดยไม่ได้แจ้งเป็นหนังสือให้โจทก์ทั้งสี่ทราบพร้อมทั้งราคาที่ขายและวิธีการชำระเงิน โจทก์ทั้งสี่ย่อมมีสิทธิซื้อ ที่ดินพิพาทเฉพาะส่วนของจำเลยที่ ๒ คืนจากจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ได้ ในราคาและตาม

คำพิพากษา

วิธี การชำระเงินที่จำเลยที่ ๒ ได้ ขายให้แก่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ตาม มาตรา ๔๑วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว.

องค์คณะ

เสียง ตรีวิมล · ปชา วรรณมพินิจ · วีระชัย สุตรสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/216/2532>